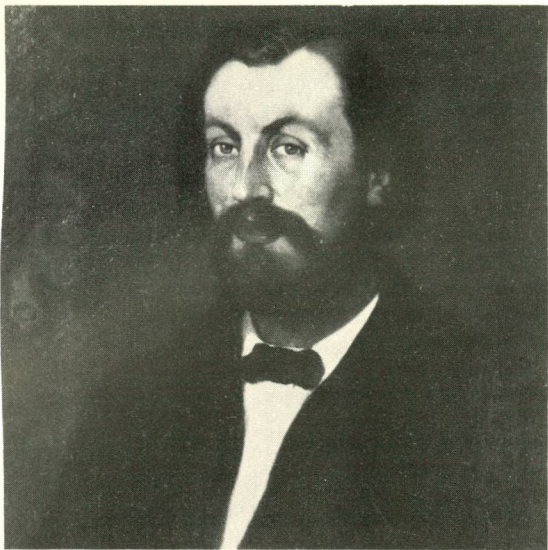


BENOIT, Peter, componist, dirigent, muziekpedagoog (Harelbeke 17 augustus 1834 - Antwerpen 8 maart 1901).

Ontving zijn eerste muzieklessen van zijn vader, Peter Benoit senior. Daarna studeerde hij piano en orgel bij Carlier, koster-organist te Desselgem. In 1851 werd hij leerling van het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel, waar hij de leergangen volgde van piano, harmonie, contrapunt, fuga en compositie. In 1854 behaalde hij in deze vakken de eerste prijs. Zijn voornaamste leraar was de directeur F.J. Fétis. Na zijn lessen aan het conservatorium studeerde hij verder bij K.L. Hanssens, directeur van de Muntchouwburg. Benoit leefde in die jaren in benarde financiële omstandigheden, zodat hij toegevoegd slagwerker werd in het orkest van de Muntchouwburg. In 1856 werd hij dirigent bij het Parktheater, eveneens te Brussel.

In 1857 behaalde hij de Prijs van Rome voor compositie met zijn cantate *Le Meurtre d'Abel*, op een opgelegde Franse tekst, zoals het staatsreglement het toen nog eiste. Met het geld van de prijs bezocht hij op aanraden van Fétis Duitsland, waar hij te Keulen, Dresden, Berlijn en München verbleef, terwijl hij ook een kort bezoek bracht aan Praag. Na zijn terugkeer begaf Benoit zich naar Parijs. Hier werd hij in 1862 dirigent bij de beroemde



P. Benoit door E. Lambrichs.

Bouffes Parisiens, het operette-theater van Offenbach. In 1863 nam hij ontslag, keerde terug naar België, vestigde zich eerst te Brussel, later (in 1867) te Antwerpen.

In Antwerpen werd hij de stichter en directeur van de Vlaamsche Muziekschool. Deze school was de eerste in zijn soort in België die het Nederlands als onderwijstaal gebruikte. Voor het muziekonderwijs stelde hij een opmerkelijk pedagogisch systeem op en hij besteedde de uiterste zorg aan de technische uitvoering van de muziek. Benoit schakelde de muziek in de beweging voor culturele ontvoogding van het Vlaamse volk in (z. Muziek en V.B.). Grote vrijzinnige Vlamingen van zijn tijd stonden hem ter zijde: Max Rooses, Julius de Geyter, Julius Sabbe, Emmanuel Hiel, Julius Hoste, Jan van Beers, Jan van Ryswyck. Hij slaagde erin zijn Vlaamsche Muziekschool door de Belgische Staat te doen erkennen en verkreeg haar bevordering tot Koninklijk Vlaamsch Muziekconservatorium (1890), met gelijke rechten als de Franstalige conservatoria in het land. Tevens wees hij op de noodzaak te Antwerpen

een Vlaamse lyrische schouwburg op te richten. In 1890 werd mede door Benoit het Nederlandsch Lyrisch Tooneel gesticht, dat in 1893 tot Vlaamse Opera werd hervormd.

Als componist heeft Peter Benoit nieuw leven in de Vlaamse muziek gebracht en het Vlaamse volk nieuw geloof in eigen kunst gegeven. Zijn eerste streven was erop gericht het Vlaamse muziekleven op Europees cultureel peil te brengen (Berlioz, Liszt en Wagner). Zijn tweede opzet was de Vlaamse bewustwording te bewerken. Die twee strekkingen van het werk van Benoit vindt men terug in zijn Rubenscantate. Teksten van Julius Sabbe, Emmanuel Hiel en Julius de Geyter zette hij op muziek. Voor zijn kindercantate *De Wereld in*, zowel als voor zijn machtig fresco *De Oorlog* heeft hij zich laten inspireren door de eigen Vlaamse volksaard. In de Rubenscantate spreekt Benoit het volk niet alleen in zijn eigen taal, doch ook in zijn eigen melodie aan. Hij heeft zijn muzikale individualiteit opgeofferd aan de cultuurnoden van zijn volk dat in die periode nog bepaald ten achter was in muzikale ontwikkeling. De naam Peter Benoit is onverbrekkelijk verbonden aan de herleving van de Vlaamse muziek en het streven naar culturele verheffing van het volk. Zijn talent deed zich ook in het buitenland gelden, maar het kwam tot volle ontwikkeling op Vlaamse bodem en vooral te Antwerpen waar hij in het muziekleven een zeer grote rol heeft gespeeld.

WERKEN: Oratoria: *De Schelde* (1868); *De Rijn* (1889). - Cantaten: *De Leie* (1875); *De Rubenscantate* (1877). - Koorwerken: *Aan Antwerpen* (1877); *Het Dietsche Bloed* (1879). - Godsdienstige muziek: *Drama Christi* (1871); *Kleine Mis* (1872). - Zangspelen: *Isa* (1867); *Het Meilief* (1893). - Lyrische drama's: *Charlotte Corday* (1867); *De Pacificatie van Gent* (1876). - Orkest-, klavier-, kamermuziek, liederen. - Geschriften: *De Vlaamse Muziekschool van Antwerpen* (1873); *Vlaamsche brieven* (1885); *Algemeen Leerplan van het Koninklijk Vlaamsch Conservatorium* (1900).

LITERATUUR: J. Sabbe, *Peter Benoit, zijn leven, zijn werken, zijne betekenis* (1902); - J. Blockx, *Peter Benoit* (1904); - H. Baccaert, *Peter Benoit, een kampioen der nationale gedachte* (1919); - F. van der Mueren, *Peter Benoit, een man van zijn volk* (1935); - A. Corbet, *Geschriften van Peter Benoit* (1942); - A. Corbet, *Peter Benoit. Leven, werk en betekenis* (1944); - G. Schmook, *Ecce Homo Peter Benoit* (1960); - G. Schmook, *Parijse brandpunten in Peter Benoits gemoedsleven* (1970).

MARIE-THERESE BUYSSENS

De Schelde - (Kerstnacht oratorio?)

Handwritten musical score for the oratorio "De Schelde". The score is written on multiple staves with various instruments and voices. The title "De Schelde" is written at the top, followed by "(Kerstnacht oratorio?)".

The instruments and parts listed on the left side of the score are:

- Alten
- Altus
- Klarinetten in G
- en Hoop
- in mi b
- Basson
- Violoncello en Kontrabaas
- Violoncello in - 1. 2. - 3. 4.
- De Dichter
- Violoncello
- Alten Violoncello

The score includes various musical notations such as clefs, time signatures (e.g., 2/4, 3/4, 4/4), and dynamic markings. There are also some handwritten annotations and corrections throughout the piece.

Handschrift van het oratorio De Schelde.